Rezultatele anchetei noastre de ANUL NOU

Cei mai buni 10 sportivi români pe anul 1969

Predecesorii lui Ilie Năstase

Din 1959, de cînd ziarul nostru a inițiat această anchetă de sfîrșit de an, cititorii au desemnat pe următorii sportivi ca cei mai buni din anii respectivi :

1959 Iolanda Balaș (atletism)
1960 Iolanda Balaș (atletism)
1961 Iolanda Balaș (atletism)
1962 Iolanda Balaș (atletism)
1963 Aurel Vernescu (caiac)
1964 Iolanda Balaș (atletism)
1965 Iolanda Balaș (atletism)
1966 Aurel Vernescu (caiac)
1967 Ion Baciu (lupte greco-romane)
1968 Viorica Viscopoleanu (atletism)

După cum se vede, din cei 10 cîștigători, de pînă acum, numele maestrei emerite a sportului Iolanda Balaș-Söter apare de șase ori, cel al multiplului campion Aurel Vernescu de două ori, și cîte o dată, Ion Baciu și Viorica Viscopoleanu. Prin Ioli și Viorica atletismul a fost de 7 ori cap de listă, caiacul de două ori și luptele o dată. Acum, pentru prima oară, întîietatea aparține reprezentantului unui sport... neolimpic !

1.

ILIE NĂSTASE

O carieră care abia începe

Nu sînt chiar atît de mulți ani de-atunci. Marele jucător de astăzi, Ilie Năstase, deși îl însoțea pe fratele său mai mare, Constantin, la antrenamentele de tenis, se simțea parcă stingherit acolo, în lumea rachetei, preferînd gazonul terenului de fotbal... Pentru a-l ambiționa, l-am întrebat dacă poate să lovească mingea și s-o trimită peste plasă. Și, prima încercare a însemnat și prima victorie...

Astăzi, puștiul care nici nu voia să audă de tenis, a devenit unul dintre cei mai buni jucători din lume. Printre învinșii săi figurează nume faimoase ale sportului alb, amator și profesionist : Santana, Roche, Gulyas, Taylor, Cox, Stan Smith, Kock, Metrevelli, T. Ulrich etc. Aceste succese și multe altele și-au găsit încununarea în performanța realizată de echipa României, alcătuită din Năstase și Țiriac, la ultima ediție a „Cupei Davis", cînd a avut onoarea de a fi finalistă a acestei mari competiții.

„Iliuță" n-are decît 23 de ani. Toate speranțele — ale lui și ale noastre — sînt, deci, permise.

Constantin CHIVARU
antrenor

2.

ION ȚIRIAC

Victoria voinței

Acum 15 ani, un copil firav, dar cu o expresie deosebit de inteligentă, se prezenta la centrul de inițiere al clubului Steagul roșu din Brașov, exprimîndu-și dorința să joace tenis. Era Ion Țiriac, viitorul campion al României, tenismanul care avea să aducă glorie culorilor țării, purtîndu-le pînă în marea finală a „Cupei Davis", de la Cleveland.

Care e principala calitate a lui Țiriac ? Este greu de spus. Trebuie să alegi între inteligență, forța lui atletică, talentul cu adevărat remarcabil și inepuizabila putere de luptă. Poate că aceasta din urmă a stat cel mai mult la baza succeselor sale, aducîndu-l pe un plan fruntaș al tenisului mondial.

Toți marii campioni, mulți dintre ei învinși de Țiriac, au fost uimiți de tenacitatea cu care acesta și-a apărat șansele, chiar în momentele cele mai grele. La 31 de ani — vîrsta lui Rod Laver ! — Țiriac este una din stelele tenisului mondial, iar seriozitatea cu care se pregătește îi asigură încă multă vreme poziții fruntașe în sportul alb.

Ion RACOVIȚA
antrenor

3.

FLOREA DUMITRACHE

Consacrarea deplină o va putea obține în Mexic

Toată viața mi-a plăcut să colind stadioanele, căci fotbalul a fost marea mea pasiune. Așa l-am putut vedea pe TUG, într-o bună zi — pare-mi-se prin '63 — pe Dumitrache.

Floricică era și mai subțirel ca acum, dar tot ca acum nu se lăsa de loc intimidat în fața apărătorilor mai bine „făcuți" ca el. Îi plăcea lupta, intra la bătaie, balonul îl „asculta"... Mi-am zis : băiețelul ăsta trebuie să joace într-o echipă mai mare. După cîteva ceasuri m-am și prezentat antrenorului Traian Ionescu, pe care îl știam un om de curaj, dornic să promoveze elemente tinere de mare talent. Așa a ajuns Dumitrache la Dinamo.

În meciurile din calificări ale C.M. la București, Atena, Lausanne, specialiștii care l-au văzut la lucru pe Dumitrache i-au apreciat valoarea. Consacrarea deplină o va putea obține însă în Mexic cu prilejul partidelor din turneul final.

Cît de mult m-aș bucura, vă închipuiți, dacă puștiul pe care l-am descoperit cu șase ani în urmă, îi va înscrie lui Banks un gol și în... Mexic !

Dumitru MACRI-PAPALICA

4.

ILEANA DRÎMBĂ

Cea mai conștiincioasă dintre elevele mele

Eroina campionatelor mondiale de floretă din 1969, la Havana, Ileana Drîmbă, este ceea ce se cheamă un model de conștiinciozitate și sîrguință. O mărturisește primul ei antrenor, cel ce i-a dat primele lecții de floretă în 1959 la Satu Mare. Cunoscînd aceste calități, i-am prezis încă de la primele concursuri un mare viitor. Și dacă, pînă acum, zeița Fortuna nu prea a răsfățat-o oferindu-i doar cîteva satisfacții — locul II la campionatele mondiale de tineret de la Budapesta și Rotterdam și titlul de campioană mondială cu echipa la Havana — fiți siguri că Ileana nu a renunțat încă la ideea de a trăi bucuria unei mari victorii individuale. Cînd ? Poate chiar în 1970, la Ankara.

Alexandru CSIPLER
antrenor emerit la „Olimpia"-Satu Mare

5.

MARIA ALEXANDRU

Locul doi în lume

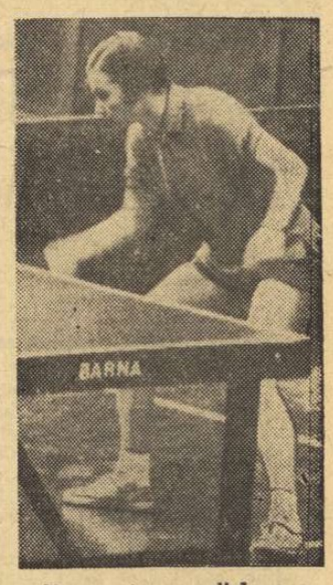

Am trăit, un timp, aceleași emoții, la masa de joc, participînd la trei campionate mondiale. Apoi m-am depărtat de „cîmpul de luptă", dar am fost alături de Maria Alexandru, ca antrenoare și sfătuitoare, la alte două întreceri mondiale. Și o cunosc atît de bine pe Maria !

Niciodată, poate, ca în acest an, ea nu a muncit mai mult pentru victorie, nu și-a dorit-o mai mult, ca în competiția supremă de la München-1969. Maturitatea dovedită în joc, voința cu care a luptat, i-ar fi dat dreptul la cea mai înaltă distincție în proba de simplu. Dar, mica minge de celuloid, atît de capricioasă, nu i-a oferit decît medalia de bronz, care onorează însă un palmares bogat în performanțe dintre cele mai răsunătoare. De altfel, alături de medalia de bronz strălucesc alte două, de argint, cucerite la München, în întrecerea pe echipe și la dublu fete.

Clasamentul mondial pe anul 1969 — locul 2 ! — confirmă valoarea ei deosebită.

Ella CONSTANTINESCU
antrenor

6.

GHEORGHE BERCEANU

Un pui de oltean cu două inimi

Cînd cineva mă solicită să vorbesc despre Berceanu, despre acest „pui de oltean", cu două inimi, o fac cu deosebită plăcere. Fiindcă pe Gheorghe Berceanu l-am dădăcit, dacă se poate spune așa, încă din primul său an de juniorat. Era în tabăra de lupte greco-romane organizată, cu patru ani în urmă, la Rădăuți. Dintre toți juniorii care se aflau acolo, peste 60 la număr, pe Berceanu „am pus ochii". Și nu m-am înșelat. De atunci el a urcat cu rîvnă, dar și cu un curaj nebănuit, pînă pe prima treaptă a podiumului campionatelor mondiale.

Ar trebui să mai amintesc poate și de alte succese ale acestui tînăr, de alte medalii de aur cucerite la mari competiții internaționale. Dar m-am rezumat la aceste cîteva cuvinte la care aș adăuga doar un singur amănunt : la 28 decembrie a împlinit 20 de ani. Mulți înainte Georgică și noi victorii în 1970 !

Ion CORNEANU
antrenor federal

7.

CALISTRAT CUȚOV

Titlul european, pentru el nu e mult !

Fostul meu elev, Calistrat Cuțov, este acum campion european. Faptul nu mă miră și am curajul că afirm că pentru el nu e mult. Pentru mine însă... Cine știe dacă din secția de box pe care o conduc aici, la Brăila, va mai crește un campion al continentului ? Privesc adesea la copiii pe care îi am în sală și încerc să ghicesc care va fi o viitoare „stea". Dar cine poate... vedea în viitor ? Nu-mi rămîne decît speranța că anonimii de azi vor fi campionii de mîine. Cîți dintre ei ? Care din ei ? Nu știu. Poate Răducu, poate Ionel, poate Sandu sau, cine știe, poate chiar Simion Cuțov, fratele campionului european, care bate sacii de antrenament mai tare decît o făcea, cu numai trei-patru ani în urmă, Calistrat, vor urca pe podium la marile competiții.

Ce își poate dori mai mult un antrenor ?

Gheorghe BOBINARU
antrenor la Brăila

8.

CONSTANTIN CIUCĂ

Cea mai mare satisfacție

Sînt mulți ani de cînd Ciucă a venit în secția noastră de box de la Reșița, unde a stat cinci ani. În 1956 era elev la „profesională" cînd a făcut cunoștință cu mănușile de box. Deși era talentat și muncitor, nu credeam, totuși, că îmi va aduce, peste ani, cea mai mare satisfacție din cariera mea de antrenor. I-am urmărit cu pasiune și, adesea, cu strîngere de inimă, evoluția chiar și după ce a devenit un pugilist renumit, la clubul Steaua. Eu tot elevul meu l-am considerat și îl consider, în ciuda faptului că, de regulă, primul antrenor e dat repede uitării. Numai la marile succese ziariștii se interesează și de... anonimul antrenor care a descoperit vedeta. Și Ciucă a oferit multe asemenea prilejuri, care au culminat cu titlul european de anul acesta, făcîndu-mă și pe mine, primul lui antrenor, ceva mai... cunoscut. N-am urmărit niciodată acest lucru și, credeți-mă, am fost fericit numai pentru succesul lui Ciucă.

Petre POP
antrenor la Reșița

9.

GHEORGHE GRUIA

281 de goluri în echipa națională

Gheorghe Gruia este astăzi socotit — pe bună dreptate — cel mai bun handbalist al lumii. Poate că acest calificativ, care-l onorează, nu are la bază elemente precise, date exacte, el fiind consecința impresiei pe care acest realizator prin excelență a lăsat-o ziariștilor sau tehnicienilor. Totuși, „Guriță", cum îi spunem noi, colegii săi de echipă, este un fenomen. A debutat în handbal destul de tîrziu, la 21 de ani, în decembrie 1961, după ce cochetase, ca elev al unei școli de ofițeri, cu atletismul și voleiul. Drumul pînă la tricoul echipei reprezentative, l-a parcurs apoi extrem de rapid (a fost selecționat și a jucat primul meci în reprezentativa țării în decembrie 1963), devenind unul din componenții ei de bază.

Astăzi, Gheorghe Gruia are la activ 75 de jocuri în „națională", pentru care a înscris 281 de goluri. Este maestru emerit al sportului, a contribuit la cucerirea de către Steaua a „Cupei campionilor europeni", și are în vitrina sa o medalie de aur și una de bronz de la campionatul mondial.

Cristian GAȚU
maestru al sportului

10.

IONEL DRÎMBĂ

Preferînd scrima a făcut o bună alegere

Ionel Drîmbă a devenit un nume în scrima mondială : campion olimpic, de repetate ori cîștigător al unor trofee cu mare rezonanță — „Cupa Giovanini", „Cupa „Adrian Rommel" — sau a unor concursuri-test cu participarea fruntașilor de pe glob.

Visa el, acum 17 ani, cînd s-a hotărît să se dedice scrimei, asemenea culmi ? Adevărul e că în 1952, la Timișoara, Ionel nu era hotărît către ce sport să opteze : scrimă sau tenis de cîmp. Mă bucur că, în calitate de antrenor — pe atunci, la „Stăruința" — l-am convins pe Ionel să rămînă credincios sportului mușchetarilor și probabil că, în clipele marilor satisfacții care nu l-au ocolit, și el se gîndește că a făcut o alegere bună.

Oscar FEISTHAMMEL
antrenor la „Politehnica"-Timișoara

Făcînd o triere a răspunsurilor primite, în final s-a constatat că nici unul dintre participanți n-a reușit să-i indice pe toți cei mai buni 10. Un singur răspuns a fost cu 9, cel al tov. **Gheorghe Băban** din comuna Pomi nr. 201, județul Satu Mare. Tov. Băban va primi premiul (un aparat de radio) oferit de redacția ziarului „Sportul". Cu 8 pronosticuri exacte sînt 22 de scrisori primite de la : St. N. Trăilescu — Devesel, Mehedinți, Gh. Petruse — Pișcolt, Satu Mare, Ironel Isovioni — Geoagiu, Hunedoara, Vasile Lombrea — Cimbrud, Alba, Gabriel Rednic — Baia Mare, Maramures, Iosif Gere — Hunedoara, Ion Macarie — București, Ion Marcu — Vadu Crișului, Bihor, Nicolae Căpitănescu — Miculești, Gorj, Elena Bulca — Dej, Cluj, Andrei Marian — Izvoarele, Teleorman, Petre Grădilă — București, Jenică Vizitiu — Tg. Mureș, Cezar Iliescu — București, C-tin Iagăn — București, Melentie Anton — Sibiu, Vasile Alexoae — Iași, Petre Pascu — Amara, Ialomița, Gheorghe Pascu — Amara, Ialomița, Ion Pascu — Amara, Ialomița, Alex. Hegheduș — Cluj, Viorel Vasilescu — București.

Luni 5 ianuarie, la ora 19,30, la sediul redacției noastre (București, str. Vasile Conta nr. 16, etajul IV) va avea loc tragerea la sorți pentru desemnarea cîștigătorilor celorlalte premii oferite de ziarul SPORTUL.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368